

madde üzerinde ayıca düşünülmesi, ondan sonra cylanmasını teklif ediyorum.

KARAVELİOĞLU KÂMİL — Bu madde üzerinde konuşulurken, ilmi toplantıda, basın seminerinde, behinde ve aleyhindeki noktai nazarların burada aksettirilmesi faydalı olur. Kimler itiraz etmişti? Sonra hukukçular ne diyor, bunu öğrenebilirim.

GAZETECİ ŞEMSI KUSEYRİ — Gerek çalışanlar, gerekse işverenler böyle bir kurulun lüzumuna kaanidirdir. Yani, mesele şudur : Konuşmamın başında da arz ettiğim gibi, gazeteler sık sık yön değiştirmişler. Onların bu tutumunu fiirenlemek bakımından faydalı olabilir. Esasen böyle bir hakem kuruluna bazan ihtiyaç vardır. Ama, bir kanuna üstünademediği için tatbikatı güç olur. Tuncelamat Beyefendinin de işaret buyurdukları gibi, aynı bir şey gibi görülüyor ama, diğer iş kurullarında, iş mahkemelerinde halledilecek, orada mütehasss hâkimler ve mahkeme heyeti var. Bizim durumumuz doğrudan doğruya hukuk mahkemelerine gidecektir. Sayın Ersü'nün temas ettiği bir husus var; hakikaten hâkim ehliyetine gider. Biz ehli vukuf meselelerini bir an evvel halletme yollarına gidiyoruz. Ehliyet vukuf topluyor, yapar. Böyle bir hakem heyetine ihtiyaç var. Size bir misal vereyim : Havadis gazetesi eski Yazı İşleri Müdürü İlhan Bardakçı, gazeteyi geç bırakıyorsunuz diye işinden atıldı. O diyor ki, ben geç bırakmıyorum. Hep bilirsiniz; Menderes bir yerde konuşma yapar, 12 de konuşmayı yapar, akşam üçte Havadis'e gelir. Bu yazıyı üçte okuyacak, dizecek, koyacak. Ve gazete geç kaldı diye şikâyet edilir, ondan sonra. Koymadığı takdirde partimizi sabote ediyorsun diye muahze edilir. Bunu mahkemede de halledemediler. Birisi geldi şöyle, diğeri geldi böyle dedi. Nihayet her iki tarafın rızasıyla bir hakem heyetine gitmek mecburiyetinde kaldılar. Ve bir geç ve erken gibi başıt, ne birisinin haysiyeti ve ne de birisinin şerefi mevzu bahis olmayan meselede dahi böyle bir duruma gitmek vaziyeti hâsıl oldu. Bu husus seminerde de görüşüldü. Türkiye'nin her tarafında kurulamaz, merkezi bir yerde yapalım denildi. Esasen Basın İlan Kurumu yoktu. Kim bunun masrafını temin edecekti, Basın ve İlan Kurumu bütün gazetecilere şâmidir. Bu mesele kalkınca böyle bir şey lüzum hâsıl oldu. Beyefendiler hukuki cephesini izah ederler, yoksa adliyeye itimatsızlık mânasına değildir. Doğrudan

doğruya basın meselesinin bir hususiyeti olmasından ileri geliyor.

YILDIZ AHMET — Efendim, bu mesele seminerde görüşülürken mevcudiyetine her kes inandığı halde, hukukçular itiraz ettiler. Dediler ki, bu kurulun kararı kesin olamaz, bu karar mahkemeye gitsin. Bu hususta bir karar getirirseniz yine olmaz. Yalnız mahkeme kapısı açık kalsın ve Basın-Yayın Hukuk Müşaviri hakem olarak girebilir, dediler. Çalışma Vekâletinde ısrar ettiler. Uzun çalışmalardan sonra, hukukçular ve gazetecilerin de fikirleri alınmak suretiyle neticeye vardık. Bir hakem heyetine ihtiyaç olduğu anlaşıldı. Aynı zamanda, mahkemeye müracaat yolu da açıktır.

KARAVELİOĞLU KÂMİL — Hukuki bir usulüzlük ortaya çıkıyor. Kısa zamanda netice alınmalı ama, mahkeme yolu da açık bulunmalı.

ADALET BAKANLIĞI MÜŞAVİRİ KEMAL REİSOĞLU — Şimdi teklif ettiğimiz şekle göre, hakem heyeti kararını verecek, ondan sonra da taraflardan biri veya her ikisi arzu ederlerse, mahkemeye müracaat edeceklerdir.

BAŞKAN — Kararı hakem heyeti verecek, taraflar uymadıkları takdirde ne olacak?

KEMAL REİSOĞLU (Adalet Vekâleti Ceza İşleri Umum Müdür Muaviri) — Hakem olarak kararı verdikten sonra bu kararı mahkemeye tevdi edecek. Mahkeme taraflara tebliğ edecek. Bu tebliğ tarihinden itibaren hukuk usulündeki temyiz müddeti işliyecek. Bu müddet içinde temyiz edilirse Temyiz Mahkemesine intikal edecek. Temyiz Mahkemesi tarafından teklük edilecek. Temyiz Mahkemesi tasdik ederse mahalline tade edecek ve bu suretle kesinleştikten sonra Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 536 nci maddesi gereğince hâkim tasdik edecek, ondan sonra icra safhası gelecek.

BAŞKAN — Kifayet takriri verilmiştir.

GÜRİSOYTRAK SUPHİ — Aynı zamanda bu bir hakem usulü olduğuna göre, mürafaa da yapılacak demektir. Bunun İstanbul'da olacağı yerde, merkez olması bakımından; Ankara'da yapılmasını arz ve teklif ederim.

KEMAL REİSOĞLU — Orada bütün gazeteciler hazır. İstanbul, Ankara, İzmir gazetecileri hep orada idiler. Onlar Türk basınının büyük bir ekseriyeti İstanbul'da dediler, ondan dolayı İstanbul kabul edildi.